



Heldige Henrik

En kort fortælling om en uheldig skoledreng.

© 2019 Peter Boyford / Dansktip.dk

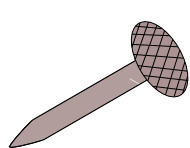
Gulvet flyder med brændt havregrød og skårene efter en tabt tallerken. Iført 2 uens og hullede sokker og en taske, hvor lynlåsen er i stykker, trasker Henrik træt ind på sit værelse for at hente sin gymnastikpose. Tallene blinker stadigvæk på vækkeuret på grund af strømafbrydelsen i nat, og udenfor vinduet kan Henrik se bagenden af den bus, der skulle køre ham de 6 km, der er ind til byen, hvor han går i skole. Dagen startede ikke meget anderledes end andre dage. Henrik var nemlig meget uheldig.

Engang skulle klassen på tur med skolen og Henrik, der var væltet på sin punkterede cykel og derfor kom for sent, spændede alt, hvad remmer og tøj kunne holde for at nå



at komme ombord, før bussen kørte afsted. Uheldigvis trådte han et søm op i foden på vej

hen mod bussen, så han måtte hinke de sidste 50 meter. Lige inden han hinkede op i bussen, fik han trukket sømmet ud af



skoen – det samme søm, som få minutter senere punkterede bussens højre forhjul med et ordentligt brag, idet bussen satte i bevægelse.

På den lange gåtur til skole i dag begynder det at regne. Henrik må gå, fordi låsen på hans cykel

havde sat sig fast. Ovre på skolen, altså. Og uheldigvis er Henriks taske ikke helt vandtæt efter,



at den blev kørt over af en lastbil i går, da vækkeuret også havde "sovet over sig" og Henrik ikke nåede sin bus. Derfor havde Henrik taget sig nogle forholdsregler hjemmefra og pakket alle sine papirer og bøger i en plastikpose i tasken, så de ikke

skulle blive våde. For selvom Henrik er uheldig, så er han også ret klog. Ikke at det nytter så meget, når uheldet er værst.

Helt anderledes er det for Lukas. Lukas havde hurtigt fået tilnavnet "Lucky Luke" af de andre elever i klassen. "Lucky" er engelsk og betyder "heldig" - og det er lige netop, hvad Lukas er. Lukas fandt en dag på vej hjem fra skole en pung ude foran en butik. Han ville være ærlig og aflevere den inde i butikken, så den stakkels ejersmand kunne få den tilbage, men da han gik indenfor blev han mødt af balloner og festmusik, der fejrede at Lukas var kunde nummer 1 million. Han vandt muligheden for at fylde en indkøbsvogn med alt, hvad han ville på 5 minutter.

Lukas elsker Havre Fras og fyldte hurtigt vognen, men tænkte også på sine forældre og lagde nogle gode flasker vin ned i vognen også. Nede i hver kasse Havre Fras lå en konkurrencekupon, og lige netop i en

af de kasser, som Lukas havde valgt, lå en vinderkupon. Gevinsten var en rejse for 2 personer med alt betalt i 14 dage.



Pengepungen skulle vise sig at indeholde nogle falske pengesedler, som hjalp politiet med at finde nogle eftersøgte falskmøntnere, hvilket gav Lukas en dusør på 10.000 kroner.

Til julebingo i klassen vinder Lukas hvert år og når de leger pakkebytteleg, ender Lukas altid med den bedste pakke. De andre i klassen har prøvet at udnytte Lukas' held ved at bytte bingoplade med ham, inden spillet starter, men Lukas vinder alligevel.

I dag skal klassen aflevere matematik. Henrik trækker sin vandtætte pose op af tasken for at finde sin aflevering. Hans hånd er bemærkelsesværdigt våd, da han trækker den op igen med noget, der ligner

en klat snavset boghvedegrød. Han kigger ned i posen og ser, at posen ganske rigtigt er vandtæt. Men toppen havde været åben på hele den lange gåtur i regnen, og posen er nu fyldt til randen med vand.

Da Henrik går forbi Lukas' bord, med sin gennemblødte klump papir, kommer han til at vælte en slettelak ud over Lukas' opgave. Heldigvis - for Lukas - ramte slettelakken kun de steder, hvor Lukas havde lavet fejl, og nu kan Lukas aflevere en opgave med alle rigtige. Og Henrik kan aflevere, hvad læreren tror er en våd karklud.

Det er nok ikke svært at gætte, hvilken af de to elever, der har klassens gunst. Og hvem, alle i klassen forsøger at undgå så vidt som muligt. Det betyder også, at Henrik ofte er ensom og trist. I



hvert fald, når han er i skole. Det er som om, at det ikke er så slemt med ensomheden derhjemme, for der er han jo alene. Men i skolen bliver det tydeligt for ham, at ingen vil kendes ved ham.

Hver dag efter skole trasker Henrik duknakket hjem – typisk slæbende på en låst cykel eller manglende en sko eller støvle. Han har efterhånden opgivet at lave afleveringslektier, for det går galt hver eneste gang. Og de små 6 kilometer hjem på gåben er blevet så naturlige for Henrik, at han ikke længere hverken ærgrer sig eller lægger mærke til det. Det værste er ensomheden.

I dag er ikke meget anderledes. Da klokken ringer ud efter sidste time, sjosker Henrik ud i skolegården, taber sin taske - som han bagefter snubler over og falder pladask på maven - rejser sig op, børster snavs og skidt af sit tøj, finder sin låste cykel, som han stadig ikke kan låse op, og begynder at



begive sig hjemad. I regnvejr, naturligvis.

Nu er det ikke for at male fanden på

væggen, men Henrik har naturligvis ikke høje forventninger til turen hjem. Så da han finder en funklende 20-kronemønt på jorden lige foran sig, bliver han forståeligt nok lidt overrasket. Overrasket og mistroisk. Nok mest mistroisk.

Han stopper et øjeblik og overvejer, om han skal samle den op, imens der i hans hoved kører tusinde tanker om, hvilket uheld, der ville ramme ham, hvis han gjorde det. For han er jo aldrig heldig. Måske var det slet ikke en tyver, men en skarp ølkapsel, som han ville skære sine fingre på. Eller også sker det, at mens han bukker sig, at en eller anden ville køre ind i ham. Det kunne jo også være, at han bare ville tabe den, så den triller ned i risten i siden af vejen. Et



eller andet galt skulle der nok ske.

Eller måske var det bare en tyver, som han kunne samle op. Altså... Bare samle op og beholde.

Henrik sætter sig på hug og kigger rundt om sig – ligesom for at sikre at der ikke er biler eller cykler eller andre farlige ting i nærheden. Forsigtigt rækker han hånden ned mod tyveren. Han kan næsten røre den nu. Det føles ikke uheldigt.



Han samler det sidste mod i kroppen og løfter den funklende 20-kronemønt op i hånden. Og pludselig sker der.... Ingenting! Der skete ikke noget! Der var ikke en vind, der blæste en avis op i hovedet på Henrik, så han ville falde og tabe tyveren ud af hånden. Der var ikke en bande bøller, der kom løbende og påstod, at det var

deres tyver. Ingenting skete! Andet end at det holdt op med at regne.

Henrik er ganske enkelt målløs. Han tager sig til sit våde hår og river til for at mærke, om han mon drømmer. Og hvis flosklerne om, at man ikke kan mærke smerte fra virkeligheden i drømme, holder stik – ja, så var Henrik ganske og aldeles vågen. Det gjorde så helt afsindigt ondt, at Henrik faktisk fortryder lidt, at han ikke bare kneb sig i armen.

Lettere forvirret over sit pludselige held, putter han tyveren i lommen og hanker op i sin cykel og skulle til at slæbe den de sidste 4-5 kilometer hjem. Men da han tager fat i bagagebæreren, lyder en metallisk klonk-lyd. "Nårh ja", tænker Henrik. "Jeg er jo nok så uheldig, at et eller andet er gået i stykker på min cykel nu."

Han sætter cyklen på jorden igen og gransker den nøje, men kan ikke se, hvad

der skulle være gået i stykker. Nå, men så må han jo bare fortsætte med at slæbe den låste cykel. Det vil jo nok vise sig, hvad der er galt før eller siden.

Henrik tager atter fat i styr og bagagebærer. "Hov!"



Cyklen er ikke låst mere! Det var det, den klonk-lyd betød. Det var låsen, der var sprunget op! Og

uden at tænke for meget over at være stødt på to held på samme dag, sætter han sig op på cyklen, og hjuler hjemad for fulde gardiner.

Resten af dagen er ret begivenhedsløs og om aftenen går Henrik til køjs og stiller vækkeuret som han plejer – i god tid. Han falder hurtigt i søvn.

Den skarpe og helt uvante lyd fra alarmen vækker Henrik den næste morgen. Han slår øjnene op i forventningen om, at han sikkert har indstillet alarmen forkert aftenen i forvejen og skynder sig ud af sengen. Han når nok ikke bussen, hvis han kender sit held godt nok.



Det er længe siden, at Henrik har hørt alarmen. Normalt er der sket et-eller-andet i løbet af natten, der forhindrer alarmen i at vække Henrik. Men ikke i nat. Og i dag skinner solen.

Efter endt morgenrutine trasker han ud til bussen – som han faktisk når i dag!